तं च व्युत्क्रान्तदारिद्र्यः सरसोऽभ्यर्णमागतं ।
कृतोपकारमन्येद्युर्निजोर्वीमिनयद्द्विजं ॥२४०॥
स तत्र पितुरादेशात् कन्याभ्यां विहितार्हणः ।
अमर्त्यसुलभैर्भोगैरतोष्यत दिने दिने ॥२४१॥
कालेन सर्वानामल्य स्वां भुवं गन्तुमुद्यतः ।
प्रतिश्रुतं वरं नागं चन्द्रलेखामयाचत ॥२४२॥
संबन्धायोग्यमपि तं कृतज्ञत्ववशंवदः ।
संविभेजे स भुजगः कन्यया च धनेन च ॥२४३॥
एवं नागवरावाप्तश्रियस्तस्य द्विजन्मनः ।
महान्नरपुरे कालस्तैस्तैर्नित्योत्सवैर्ययौ ॥२४४॥
भुजगेन्द्रतनुजापि तं पतिं पतिदेवता ।
अतोषयत् परार्द्ध्यश्रीशीलाचारादिभिर्गुणैः ॥२४५॥
तस्यां कदाचित् सौधाग्रस्थितायां प्राङ्गनाद्वहिः ।
आतपायोज्झितं धान्यं बुभुजे विहरन् हयः ॥२४६॥
तं वारयितुमाहूता भृत्या नासन् गृहे यदा ।
शिञ्जानमञ्जुमञ्जीरा सा तदावातरत् स्वयं ॥२४७॥
एकहस्तधृताविग्रस्तशीर्षांशुकान्तया ।
तया पाणिसरोजेन धाविला सोऽथ ताडितः ॥२४८॥
भोज्यमुत्सृज्य यातस्य फणिस्त्रीस्पर्शतस्ततः ।